

Sygn. akt VII Ka 981/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Tomkiewicz (spr.)

Sędziowie SSO Dariusz Firkowski

SSO Remigiusz Chmielewski

Protokolant st. sekr. sądowy Rafał Banaszewski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Janusza Płońskiego

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2014r.

sprawy **K. A.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Mrągowie

z dnia 19 sierpnia 2014r. sygn. akt II K 38/14

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że zwiększa wymiar orzeczonego w pkt. III środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych do lat 2 (dwóch);

II. w pozostałym zakresie wyrok ten utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

K. A. został oskarżony o to, że w dniu 09 grudnia 2013 r. w ruchu lądowym na ulicy (...) w M. prowadził pojazd mechaniczny marki V. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości o zawartości 2,50 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o przestępstwo z art. 178 a § 1 kk

Sąd Rejonowy w Mrągowie w II Wydziale Karnym, wyrokiem z dnia 19 sierpnia 2014 r. , w sprawie o sygn. akt II K 38/14 orzekł :

I. Oskarżonego K. A. uznał za winnego o popełnienia zarzucanego mu czynu, z tą zmianą w opisie, iż przyjął zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na 1,06 mg/l i za to na podstawie art. 178 a § 1 k.k., skazał o na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k., art. 71 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 3 (trzech), wymierzył mu nadto grzywnę w rozmiarze 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość stawki na 10 (dziesięć) złotych;

III. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł w stosunku do oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku, z zaliczeniem na podstawie art. 63 § 2 k.k. okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 09 grudnia 2013 r.

IV. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych w całości.

Od powyższego wyroku apelację wniósł Prokurator Rejonowy w Mrągowie, zaskarżając przedmiotowy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego.

Wyrokowi temu skarżący na podstawie art. 427 § 2 kpk oraz art. 438 pkt 4 kpk zarzucił rażąco niewspółmierność kary orzeczonej przejawiającą się w wymierzeniu K. A. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jedynie 1 roku, podczas gdy znaczny stopień społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu, jak też wzgląd na stawiane karze wymogi w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej, zdecydowanie przemawiają za surowszym orzeczeniem w tym zakresie.

Podnosząc powyższy zarzut oskarżyciel publiczny wniósł o zmianę wyroku Sądu I instancji i orzeczenie wobec oskarżonego K. A. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.

Obrońca oskarżonego złożył odpowiedź na apelację Prokuratora i wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń zarówno w aspekcie okoliczności stanu faktycznego, winy oskarżonego i kwalifikacji prawnej przypisanego czynu, jak również w aspekcie wymierzonej kary zasadniczej. Dokonana w tym zakresie analiza materiału dowodowego jest wnikliwa i jasna, w pełni odpowiada dyrektywom określonym w art. 4 kpk a przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioski są logiczne, zgodne z przesłankami zawartymi w art. 7 kpk i przekonująco uzasadnione.

Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ocenił zeznania świadków T. B., D. K., gdyż będąc funkcjonariuszami Policji nie mieli oni powodu, aby zeznawać fałszywie. Ponadto Sąd Okręgowy podzielił dokonaną przez Sąd meriti ocenę zeznań świadka W. G. oraz wyjaśnień oskarżonego. Poza osobowymi źródłami dowodowymi sprawstwo oskarżonego zostało także potwierdzone w dokumentach takich jak protokół użycia alkotestu (...) opinia biegłego z zakresu toksykologii alkoholu etylowego, które Sąd uznał za wiarygodne. (k.2-3, 15v-16,41,64-65, 83, 93-94).

Odnosząc się do zarzutu apelacji stwierdzić należy, że zasługuje on na podzielenie, gdyż znaczny stopień nietrzeźwości, w jakim K. A. kierował pojazdem mechanicznym w dniu 9.12.2013r. na ul.(...) w M. prowadzi do wniosku, iż orzeczenie wobec wymienionego za ledwie rocznego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych jest rozstrzygnięciem rażąco niewspółmiernym do wagi i okoliczności popełnionego czynu. Odwołując się do poglądów doktryny sformułowanych na gruncie art. 438 pkt 4 kpk zauważyć należy, że „...niewspółmierność zachodzi wówczas, gdy suma zastosowanych kar i innych środków, wymierzona za przypisane przestępstwa, nie odzwierciedla należycie stopnia szkodliwości społecznej czynu i nie uwzględnia w wystarczającej mierze celów kary (zob. w. SN z 30 listopada 1990 r., Wr 363/90, OSNKW 7-9/1991, poz. 39). Nie chodzi przy tym o każdą ewentualną różnicę co do jej wymiaru, ale o " różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby - również w potocznym znaczeniu tego słowa - »rażąco« niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować" (w. SN z 2 lutego 1995 r., II KRN 198/94, OSNPP 6/1995, poz. 18)” – por. Komentarz do art. 438

kodeksu postępowania karnego (Dz.U.97.89.555), [w:] T. Grzegorzcyk, Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Zakamycze, 2003, wyd. III .)

Przenosząc te uwagi na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że orzeczenie przez Sąd Rejonowy środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych tylko na okres jednego roku nie spełni należycie celów jego zastosowania, bowiem ratio legis zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych stanowi wykluczenie z ruchu drogowego takich kierowców, którzy wykazali, że zagrażają bezpieczeństwu w komunikacji. (por. Wyrok SN, z 13 października 2011 r., sygn. IV KK 201/11, Prok.i Pr.-wkl. 2012/2/2). K. A. wprowadzając się w stan upojenia alkoholowego prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki V. (...) o nr rej. (...) zaś stan jego stan nietrzeźwości został określony jako 1,06 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu a zatem kilkakrotnie przekroczył dopuszczalne normy. Stężenie alkoholu w wyraźny sposób upośledzało zachowanie oskarżonego: K. A. mówił w sposób bełkotliwy, miał kłopoty z utrzymaniem równowagi, poruszał się chwiejnym krokiem, co wymownie dowodzi, że oskarżony swoim zachowaniem spowodował ewidentne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu lądowym.

W świetle tych faktów, wyrażone w apelacji stanowisko prokuratora, iż roczny zakres zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych pozostaje w dysproporcji do stopnia społecznej szkodliwości czynu, stopnia winy sprawcy oraz wymogów prewencji ogólnej i indywidualnej jest suszne i zasługuje na podzielenie. Tym bardziej, jeśli uwzględni się fakt, że oskarżony poruszał się po drodze publicznej, w mieście, w godzinach aktywnego ruchu. Nie sposób przy tym pominąć i tego, że zachowanie K. A. jest naganne w sposób szczególny również z tego względu, że oskarżony jest zawodowym kierowcą .

Pomimo jednakże wskazanych okoliczności obciążających, postulowany przez oskarżyciela publicznego okres zakazu w wymiarze trzech lat byłby zdaniem Sądu odwoławczego zbyt surowy zważywszy na postawę oskarżonego, który zadeklarował zaprzestanie spożywania alkoholu i podjął w tym celu leczenie.

Mając powyższe na uwadze zaskarżony wyrok zmieniono w ten sposób, że zwiększono wymiar orzeczonego w pkt. III środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych do lat 2 (dwóch), a w pozostałym zakresie wyrok ten utrzymano w mocy - art. 437 § 2 kpk, art. 438 pkt.4 kpk. Zważywszy na trudną sytuację materialną oskarżonego, którego miesięczne zarobki wynoszą ok.1400zł., a ma on na utrzymaniu czworo dzieci, Sąd Okręgowy uznał za uzasadnione zwolnić oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (art. 636 §1 kpk w zw. z art. 634 kpk i art. 624 §1 kpk).